יוקדמו בכורים לתרומה משום דליקרו בכורים ותרומה למעשר ראשון משום *דליקרו תרומה ורא"ש ומעשר ראשון לשני משום דאית ליה ראשית פירות דאית ליה תרומת מעשר ובמכילתא פירש טעם אחר ורש"י כתב וזה לשונו יוקדם בכורים לתרומה משום דאית להו ד' שמות ראשית ומצלה ותרומה ובכורים ותרומה ליה לה אלא שמה שמות ראשית ותרומה ויוקדם תרומה למעשר ראשון שאין בה אלא ג' שמות כגון מעשר ותרומה מעשר ויוקדם מעשר ראשון לשני שאין לו אלא שם אחד מעשר שני *תלמוד לומר מלאתך ומשך לא תאחר דאכולהו קא משמעי שאמור שבהן לא תאחר אלא *מקדיש האמור לקל וכי מקדיש דקאמר ר' אלעזר לוקח במקדיש מעשר שני לראשון ה"ג במקדיש מעשר ראשון לתרומה ותרומה לבכורים עכ"ל: **וכל** לאו הכי אתקר לעשה אין לוקין עליו והרי מימר. וא"ת וכי תמצא על דעתיה דאביי לומר על הכי אתקר לעשה דלקי והרי אינו לוקין דמסכת שלמה היא במסכת חולין (דף קמא:) דאם לקח האם על הבנים משלח ואינו לוקח משום דהוי לאו אתקר לעשה וכן גבי עוזר נמי אמר בא הכתוב ליתן גבי עוזר דלא אתקר לעשה משום דאית ליה לאביי בשילוח הקן ה"ג ואור"י דפסיק ליה לאביי בשילוח הקן ואוזר ואוגם דסמיכי עשה דילהו אלאו דלא לקי אלא שהיה תמיה אלאו דמעשר דלא סמיך מכל *מעשרותיכם תרימו אלאו דלא תאחר כל' ומשום הכי פריך והרי מימר כו' ואמ"ג דסמיך העשה אחר אלאו מיהו מדמה מילתא למילתא דכי היכי דגבי תמורה לקי כללו הכתוב לעשה משום דאית ליה מקיים העשה בדיים ה"ג היה כיון דלא סמיך לא היה לנו להמזיקו אלא דמעשר לא סמיך לא דוחה הגזילה אחר גזל (ויקרא ה) לא סמיך אלאו מ"מ כתב גמור הוא דאי אפשר לעשות הסבה אלא לאחר אלאו אבל מכל מעשרותיכם אפשר לקיימו אפי' אם לא עבר אלאו *ומ"מ מדמה לה אלאו דלקי משום דעבר אמימרא דרחמנא הוא ליה למימר: **הרי** אוגם דחד אלאו וחד עשה ולא אתי חד עשה ועקר אלאו. פירוש לדידך דאמרת דמכל מעשרותיכם תרימו דלא אתי אלא בהקדמת תרומה למעשר ואפי' הכי הוי ניתוק להקדמה דבכורים *למעשר אלאו אית לך דלאו שייתקר ממקלקלו אמרי' דניתק כולו והרי אוגם דלאו דידיה ניתק לגבי שרשאל ולא אמרינן דניתק לגבי כהן אלאו דלאו דניתק מקלקל לא ניתק כולו: **כהנים** קאמרת שאני כהנים דרבי רחמנא אם קדושה יתירתא. פרש"י ותהכי אחמור דלילקו אע"ג דהוי אלאו שוה בכל ולא נהירא כה) ור"י פירש כיון שאחר הכתוב גרושה לגבייהו אינו ניתק דלאו לעשה דלא דמי להא דלעיל כו') דאמר תרימו הוי ניתוק גם מהקדמה דבכורים דמיניה שמעי' שיכול לתקן אם עיות והקדיש תרומה לבכורים דכך לי אם הקדיש מעשר לתרומה כלילו הקדיש תרו מה לבכורים: **כתנאי**. לא קאי אהאי סוגיא [ד] דלאו הניתק לעשה אלא אפלוגתא דלאו אתין בו מעשה: **ורבי** יעקב אלי והטותר מאי עביד ליה. ואם תאמר הא אילטריך להורות לנו דין שריפה ויש לומר דמן הסמיכות קפריך למאי הלכתא כתביה הכא סמוך ללאו אי לאו לגתוקי אתא ליכתביה במקום אחר כו'):

רבא אמר לא מהני מידי. קשה אם כן שומט פסק על החמץ לפסול ויש לומר דבירושלמי כתב) ה) יש קרא להכשיר וקשה לרש כתב) אוזן דבור ליאסר לרש אוזן מכל שתעבדני לך הרי הוא אסור אלא אם אין לו אוזן בכל אלא אם אין לו אוזן אלא אם אין לו אוזן אלא אם אין לו אוזן

מיתיבי*אונס שגירש אם[א] ישראל הוא מחזיר ואינו לוקה ואי אמרת כיון דעבר אמימרא דרחמנא לקי הא נמי לילקי תיובתא דרבא אמר לך [ב] שאני התם דאמר קרא °כל ימיו *כל ימיו בעמוד והחזיר ולאביי אי לאו דאמר רחמנא כל ימיו הוה אמינא איסורא הוא דעבד ליה אי בעי ליהדר ואי בעי לא ליהדר קמ"ל: לישנא אחרינא [ג] מיתיבי אונס שגירש אם ישראל הוא מחזיר ואינו לוקה ואם כהן הוא לוקה ואינו מחזיר קתני [ד] [ג] אם ישראל הוא מחזיר תיובתא דאביי [ד] שאני התם דרחמנא אמר כל ימיו כל ימיו בעמוד והחזיר ורבא אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא לילקי וליהדר דהוה ליה (ג) [ה] לאו גרידא דכתיב לא יוכל לשלחה אהבי כתב קרא כל ימיו לשוייה לאונס [ו] ללא תעשה שניתק לעשה דאין לוקין עליו והרי תורם מן הרעה על היפה דרחמנא אמר °מכל חלבו חלבו אין גרועין לא *ותנן [ז] אין תורמין מן הרעה על היפה ואם תרם תרומתו תרומה אלמא מהני תיובתא דרבא אמר לך רבא שאני התם כרבי אילעא *דא"ר אילעא מנין לתורם מן הרעה על היפה שתרומתו תרומה שנאמר °ולא תשאו עליו חטא בהרימכם את חלבו ממנו אם אינו קדוש נשיאות חטא למה מיכן לתורם מן הרעה על היפה שתרומתו תרומה ולאביי אי לאו דאמר רחמנא ולא תשאו עליו חטא ה"א הבי אמר רחמנא עביד מצוה מן המובחר ואו לא עביד חוטא לא מיקרי קמ"ל והרי ממין על שאינו מינו דאמר רחמנא °כל חלב [ז] יצהר ליתן חלב לזה וחלב לזה *ותנן [ז] אין תורמין ממין על שאינו מינו ואם תרם אין תרומתו תרומה אלמא לא מהני תיובתא דאביי אמר לך אביי שאני התם דאמר קרא °ראשיתם ראשית לזה וראשית לזה *וכן אמר ר' אילעא [ח] ראשית ולרבא אי לאו דאמר [ג] רחמנא ראשית הוה אמינא °תירוש ויצהר דכתיב בהו חלב חלב(ד) [ט] דאין תורמין מזה על זה אבל תירוש ודגן [ב] דגן ודגן דחד חלב כתיב בהו [י] בי תרים מהאי אהאי לא *לקי כתב רחמנא ראשית ליתן חלב לזה וחלב לזה ל"א הא תירוש ודגן דחד חלב כתיב בהו תרים מהאי אהאי כתב רחמנא [יא] °לא ראשית ודרי תרמים דאמר רחמנא [יא] ימכר ולא יגאל *ותנן [ד] תרמי כהנים אין [ג] [יב] *(פודין אותם) אלא נותנין לכהן אלמא לא מהני תיובתא דאביי אמר לך [יג] שאני התם דאמ' רחמנא °קודש קדשי' הוא [יד] בהוייתיה יהא

מיתיבי אונס שגירש אם ישראל הוא מחזיר ואינו לוקה ואי אמרת כיון דעבר אמימרא דרחמנא לקי הא נמי לילקי תיובתא דרבא אמר לך [ב] שאני התם דאמר קרא °כל ימיו *כל ימיו בעמוד והחזיר ולאביי אי לאו דאמר רחמנא כל ימיו הוה אמינא איסורא הוא דעבד ליה אי בעי ליהדר ואי בעי לא ליהדר קמ"ל: לישנא אחרינא [ג] מיתיבי אונס שגירש אם ישראל הוא מחזיר ואינו לוקה ואם כהן הוא לוקה ואינו מחזיר קתני [ד] [ג] אם ישראל הוא מחזיר תיובתא דאביי [ד] שאני התם דרחמנא אמר כל ימיו כל ימיו בעמוד והחזיר ורבא אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא לילקי וליהדר דהוה ליה (ג) [ה] לאו גרידא דכתיב לא יוכל לשלחה אהבי כתב קרא כל ימיו לשוייה לאונס [ו] ללא תעשה שניתק לעשה דאין לוקין עליו והרי תורם מן הרעה על היפה דרחמנא אמר °מכל חלבו חלבו אין גרועין לא *ותנן [ז] אין תורמין מן הרעה על היפה ואם תרם תרומתו תרומה אלמא מהני תיובתא דרבא אמר לך רבא שאני התם כרבי אילעא *דא"ר אילעא מנין לתורם מן הרעה על היפה שתרומתו תרומה שנאמר °ולא תשאו עליו חטא בהרימכם את חלבו ממנו אם אינו קדוש נשיאות חטא למה מיכן לתורם מן הרעה על היפה שתרומתו תרומה ולאביי אי לאו דאמר רחמנא ולא תשאו עליו חטא ה"א הבי אמר רחמנא עביד מצוה מן המובחר ואו לא עביד חוטא לא מיקרי קמ"ל והרי ממין על שאינו מינו דאמר רחמנא °כל חלב [ז] יצהר ליתן חלב לזה וחלב לזה *ותנן [ז] אין תורמין ממין על שאינו מינו ואם תרם אין תרומתו תרומה אלמא לא מהני תיובתא דאביי אמר לך אביי שאני התם דאמר קרא °ראשיתם ראשית לזה וראשית לזה *וכן אמר ר' אילעא [ח] ראשית ולרבא אי לאו דאמר [ג] רחמנא ראשית הוה אמינא °תירוש ויצהר דכתיב בהו חלב חלב(ד) [ט] דאין תורמין מזה על זה אבל תירוש ודגן [ב] דגן ודגן דחד חלב כתיב בהו [י] בי תרים מהאי אהאי לא *לקי כתב רחמנא ראשית ליתן חלב לזה וחלב לזה ל"א הא תירוש ודגן דחד חלב כתיב בהו תרים מהאי אהאי כתב רחמנא [יא] °לא ראשית ודרי תרמים דאמר רחמנא [יא] ימכר ולא יגאל *ותנן [ד] תרמי כהנים אין [ג] [יב] *(פודין אותם) אלא נותנין לכהן אלמא לא מהני תיובתא דאביי אמר לך [יג] שאני התם דאמ' רחמנא °קודש קדשי' הוא [יד] בהוייתיה יהא

[ג] לשלחה הי' מכות פו.

[ד] גיטין ל. מכות שם

הגהות הב"ח

(א) גמ' קתני מיהת אם ישראל: (ב) שם ה"ל אונס ולא גרידא דכתיב: (ג) שם דאמר קרא לאשמעינן דלדידיה לא קתני כל ימיו וכן בכל בעמוד: (ד) שם תנא הוא דאין תורמין: (ה) רש"י ד"ה כל ממי ליקי וכו' דעבד שגרייך לכהמיה: (ו) ד"ה ולאביי וכו' דלא מהני דלריך לכהמיה: (ז) ד"ה דאין תורמין דעבד ליה שגרייה וכו' ולא בעי: (ח) ד"ה ליקי וכו' דעבד שגרייך לכהמיה: (ט) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (י) ד"ה ולאביי וכו' דמהני ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (יא) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (יב) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (יג) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (יד) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (טו) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (טז) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (יז) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (יח) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (יט) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (כ) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (כא) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (כב) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (כג) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (כד) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (כה) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (כו) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (כז) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (כח) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (כט) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (ל) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (לא) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (לב) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (לג) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (לד) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (לה) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (לו) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (לז) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (לח) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (לט) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (מ) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (מא) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (מב) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (מג) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (מד) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (מה) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (מו) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (מז) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (מח) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (מט) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (נ) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (נא) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (נב) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (נג) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (נד) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (נה) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (נו) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (נז) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (נח) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (נט) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (ס) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (סא) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (סב) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (סג) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (סד) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (סה) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (סו) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (סז) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (סח) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (סט) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (ע) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (עא) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (עב) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (עג) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (עד) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (עה) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (עו) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (עז) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (עח) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (עט) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (פ) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (פא) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (פב) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (פג) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (פד) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (פה) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (פו) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (פז) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (פח) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (פט) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (צ) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (צא) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (צב) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (צג) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (צד) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (צה) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (צו) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (צז) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (צח) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (צט) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (ק) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (קא) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (קב) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (קג) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (קד) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (קה) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (קו) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (קז) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (קח) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (קט) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (קי) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (קיא) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (קיב) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (קיג) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (קיד) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (קטו) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (קטז) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (קיז) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (קיח) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (קיט) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (קכ) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (קכא) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (קכב) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (קכג) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (קכד) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (קכה) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (קכו) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (קכז) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (קכח) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (קכט) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (קל) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (קלא) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (קלב) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (קלג) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (קלד) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (קלה) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (קלו) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (קלז) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (קלח) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (קלט) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (קמ) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (קמא) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (קמב) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (קמג) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (קמד) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (קמה) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (קמו) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (קמז) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (קמח) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (קמט) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (קנ) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (קנא) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (קנב) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (קנג) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (קנד) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (קנה) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (קנו) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (קנז) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (קנח) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (קנט) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (קס) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (קסא) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (קסב) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (קסג) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (קסד) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (קסה) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (קסו) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (קסז) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (קסח) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (קסט) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (קע) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (קעא) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (קעב) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (קעג) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (קעד) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (קעה) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (קעו) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (קעז) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (קעח) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (קעט) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (קפ) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (קפא) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (קפב) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (קפג) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (קפד) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (קפה) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (קפו) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (קפז) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (קפח) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (קפט) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (קע) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (קעא) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (קעב) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (קעג) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (קעד) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (קעה) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (קעו) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (קעז) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (קעח) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (קעט) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (קפ) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (קפא) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (קפב) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (קפג) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (קפד) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (קפה) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (קפו) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (קפז) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (קפח) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (קפט) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (ר) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (רא) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (רב) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (רג) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (רד) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (רה) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (רו) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (רז) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (רח) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (רט) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (רי) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (ריא) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (ריב) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (ריג) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (ריד) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (רטו) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (ריז) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (ריח) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (ריט) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (רכ) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (רכא) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (רכב) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (רכג) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (רכד) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (רכה) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (רכו) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (רכז) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (רכח) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (רכט) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (רל) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (רלא) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (רלב) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (רלג) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (רלד) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (רלה) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (רלו) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (רלז) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (רלח) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (רלט) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (רמ) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (רמא) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (רמב) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (רמג) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (רמד) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (רמה) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (רמו) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (רמז) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (רמח) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (רמט) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (רנ) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (רנא) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (רנב) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (רנג) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (רנד) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (רנה) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (רנו) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (רנז) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (רנח) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (רנט) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (רס) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (רסא) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (רסב) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (רסג) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (רסד) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (רסה) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (רסו) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (רסז) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (רסח) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (רסט) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (רע) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (רעא) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (רעב) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (רעג) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (רעד) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (רעה) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (רעו) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (רעז) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (רעח) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (רעט) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (רפ) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (רפא) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (רפב) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (רפג) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (רפד) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (רפה) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (רפו) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (רפז) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (רפח) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (רפט) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (רצ) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (רצא) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (רצב) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (רצג) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (רצד) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (רצה) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (רצו) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (רצז) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (רצח) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (רצט) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (רק) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (רקא) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (רקב) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (רקג) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (רקד) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (רקה) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (רקו) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (רקז) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (רקח) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (רקט) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (רקי) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (רקיא) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (רקיב) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (רקיג) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (רקיד) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (רקטו) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (רקיז) ד"ה אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא: (רקיח) ד"ה אמר לך אי לא

ולרבא הא׳ הוא למעוטי בכור . [ו] ואם תאמר ולאכיי דמוקי הוא בהוייתו יהא למעוטי בכור מגליה ואומר הר״ם דלפי המסקנא [ז] ניחא דמפקי׳ בבכורות דאי עביד לא מהני מהעברה העברה מבכור ומ״כ ילפינן ממעשר ולא לילטריך הוא דחרמיס לומר בהוייתו יהא : **שאני** התם דאמר לאמר קרא לא יחלל כו׳ . דממעט חילוין הוא עושה ואינו עושה ממזרות וכיון דאינו עושה ממזרות תפסי בה קדושין ולריך לומר דהייט מייתור הלמ״ד שביה אבל אין לומר דבלא יתור הלמ״ד שביה גמי דרשינן הכי חילוין הוא עושה ואינו עושה ממזרות ותפסי בה קדושין דע״כ לאו ממזרות ותפיסת קדושין תלויין זה בזה שהרי קאמר רבי יהושע בפ׳ החולץ (יבמות דף מפ.) דאין ממזר אלא מחייבי מיתות בית דין דאבל מחייבי כריתות לא הוי ממזר [ח] *דאלב״ע לא תפסי בהו קדושין בחייבי כריתות אלמא לאו הא בהא תליא אבל מיחורא דלמ״ד מפיק שפיר (*דלא תפסי) בה [ט] דמיחורא [דרש] מדאמר ולאכיי (אם כן) נימא קרא לא יחל מאי לא יחלל : משלמין

[ל״ל דתפסי]

ולרבא האי הוא למעוטי בכור [י] דתניא *בבכור נאמר °לא תפדה °ונמכר הוא במעשר נאמר °לא יגאל °ואינו נמכר לא חי ולא שחוט ולא תם ולא בעל מום והרי תמורה [כ] דאמר רחמנא °לא יחליפנו ולא ימיר אותו ותנא לא שאדם רשאי להמיר אלא שאם המיר מימר וסופג את הארבעים אלמא מהני תיובתא דרבא אמר לך שאני התם דאמר קרא °והיה הוא ותמורתו יהיה קודש ולאביי אי לאו דאמר רחמנא והיה הוא ותמורתו הוה אמינא תצא זו ותבנס זו קמשמע לן והרי בכור דאמר רחמנא [ג] °לא תפדה *ותנן יש להן פדיון ולתמורותיהן פדיון [ד] חוץ מן הבכור ומן המעשר אלמא לא מהני תיובתא דאביי אמר לך [ה] שאני התם דאמר קרא הם בהוייתן יהו ולרבא האי הם למה ליה *הן קריבין °ואין תמורתן קריבין ולאביי האי סברא מנא ליה °אם שור אם שה לה׳ הוא [ו] לה׳ קריב *ואין תמורתו קריבה °ורבא אין הבי נמי דמההוא קרא [ז] אלא הם למהלי לימר על בכור ומעשר

[ל״ל דתפסי]

[ט] שנתערב דמן בכל העולין שקריבין לגבי מזבח ואביי האי סברא מנא ליה [ט] °מולקח מדם הפר ומדם השעיר והלא דם הפר מרובה משל שעיר *מיכן לעולין °שאין מבטלין זה את זה [י] דתניא ולקח מדם הפר ומדם השעיר ׳שיהו מעורבין דברי רבי יאשיה ורבא התם מזה בפני עצמו ומזה בפני עצמו וסבר לה כרבי יונתן והרי מעשר דאמר רחמנא לא יגאל [יא] ותנן יש להן פדיון ולתמורותיהן חוץ מן הבכור ומן המעשר אלמא לא מהני תיובתא דאביי אמר לך שאני התם [ב] דיליף עברה עברה מבכור הרי הקדימה תרומה לביכורים דאמר רחמנא °מלאתך ודמעך לא תאחר [יב] [ג] ותנן המקדים אף על פי שהוא בלא תעשה ׳מה שעשה עשוי [יג] אמר לך רבא שאני התם דאמר קרא °מכל *מעשרותיכם תרימו (תרומה) ולאביי מיבעיא ליה [ד] כדאמר ליה רב פפא לאביי אלא מעתה אפילו הקדימו בכרי נמי ניפטר א״ל עליך אמר קרא מכל *מעשרותיכם תרימו מה ראית לרבות את הכרי ולהוציא את השיבלין °מרבה אני את הכרי שישנו בכלל [יד] דיגון °ומוציא אני את השיבלין שאין בכלל דיגון והרי אלמנה לכהן גדול דרחמנא אמר °אלמנה וגרושה לא יקח *ותנן ׳כל מקום שיש קדושין ויש עבירה הולד הולך אחר הפגום [טו] שאני הבא דאמר קרא °לא יחלל זרעו ולאביי נימא קרא לא יחל מאי לא יחלל אחד לו ואחד לה °והרי [טז] הקדיש בעלי מומין למזבח דרחמנא אמר °כל אשר בו מום לא תקריבו [יז] *ותנן המקדיש °בעלי מומין לגבי מזבח אף על פי שהוא בלא תעשה מה תעשה עשוי תיובתא דרבא אמר לך רבא שאני התם דאמר קרא (ט) [יח] °ולנדר לא ירצה רצוי הוא דלא מרצה הא מיקדש קדשי [יט] ולאביי אי דלא אמר רחמנא ולנדר לא ירצה הוה אמינא [כ] כעובר מצוה וכשר קמשמע לן והרי מקדיש תמימין לבדק הבית דאמר רחמנא [כא]

[ל״ל דתפסי]

[ל״ל מתנותיכם]

[ל״ל מתנותיכם]

[קדושין סו:]

שיטה מקובצת

[א] בכור הוא דאתא דתניא: [ב] והרי תמורה. תימה וכי לא היה יודע הפסוק והיה הוא ותמורתו יהיה קדש וי״ל דלא מייתי אלא משום דבעי למיפרך מינה לאביי למה לי יהיה קדש . תוס׳ : [ג] רחמנא אך בכור שור או בכור כשב או בכור עז לא תפדה ותנן מה בין בכור ומעשר לשאר קדשים כל הקדשים נמכרים באיסלו ונשחטין באיסלו ונשקלין בליטרא הוץ מן הבכור ומעשר ויש להן : [ד] חוץ מן הבכור כו׳ פי׳ שאין פדיון מועיל לו ליסכר באיסלו ולשקול בליטרא כדמפרש התם . תוס׳ : [ה] לך אביי שאני : [ו] הוא הוא קריב תיבת לה׳ נמחק : [ז] קרא נפקא אלא [ח] ומעשר שאם נתערב דמן : [ט] ליה נפקא ליה מולקח : [י] זה. ״א ואביי האי סברא מנא ליה נפקא ליה מולקח כו׳ שיהו משערבין דברי ר׳ יאשיה׳ ויונתן אומר מזה בפני עצמו ומזה בפני עצמו אביי כר׳ יאשיה ורבא כר׳ יונתן : [יא] יגאל ואמר רחמנא לא יבקר בין טוב לרע ולא ימירנו ותנן מה בין בכור למעשר כו׳ : [יב] תאחר מלאה אלו בכורים ודמעך זו היא תרומה ותנן המקדים תרומה לבכורים אף : [יג] עשוי תיובתא דרבא אמר לך רבא שאני התם דהדר אהדריה קרא דכתיב מכל מעשרותיכם תרימו אע״ג דקא עשרת מעשר ראשון מקמיה דתשקול תרומה מ״מ תפריש תרומה : [יד] בבלל דגן ומוציא אני כו׳ שאין בכלל דגן : טו] עי׳ בהשמטות בסוף המסכת : [טו] והרי המקדיש בעלי : [יז] עי׳ בהשמטות בסוף המסכת : [יח] קרא נ״א כו׳ לא לרצון יהיה לכם ריצוי כו׳ ואביי אי לא כתיב כי לא לרצון הו״א ארצאוי נמי ארצוי קמ״ל : [יט] קדשי ואביי אי אות ל׳ נמחק: [כ] אמינא נהוי כעובר : כלל] רחמנא שרוע וקלוס נרבה : [כא] ואיתקש מעשר ובכור אהדדי כדלקמן : [כב] כתיב האי הוא דחרמים הס״ד ומה״ד ולאביי האי כו׳ לחולין הס״ד ואח״כ מ״ד תצא זו כו׳ : [כג] מתיבת קמ״ל עד תיבת ה״נ נמחק : [כד] תיבות מכאן ואילך פירש נמחק : [כו] לפי שהנאתן להקדש : [כז] מום ופדה אותן : [כח] בכור ומעשר [בעלי] מומין אינן תופס : [כט] ביחד כשמוח על : [ל] תיבת נותן נמחק : [לא] בר׳ יונתן : [לב] סה״ד העברה העברה . בבכור : [לג] לאביי דאמרי׳ בסמ׳ ביצה מעשר : [לד] פסור הלוי מתרומה גדולה שנאמר מעשר כן המעשר מעשר אמרתי : [לה] רחמנא תרימו את : [לו] בכור פי׳ דס״ד דיליף העברה העברה ממעשר : [לז] המסקנא דפריך והרי בכור ומשני אמר קרא הוא ולכן אין לי פדיון ומעשר העברה העברה מבכור והשתא ניחא דלא צריכנא לחרמים לעכב דילפינן חרמים גאולה גאולה ממעשר ומייתר ליה לאמר דבכור ומעשר נמכר כך הוא בס״א : [לח] ממור ואע״ג דלכ״ע : [לט] מתנות ראש״ע : [מ] ד״ה מבל כו׳ למוכרו לכהן (בכורות בכור) . [לכהן ל״ג] . עי׳ מ״ם כדף ח : [מא] שם דלסכי כו׳ דמכריה פרי . לשון מבל קשיא לרש״י לכן פירש״י דמדקתיב לא הפדה ולא כתיב תגאל ממעט הכרי רק הס״ל דליל״ג דיליף ג״ש לכך כתיב כולו לרבא ולכיי דייק דלרבא מדכתי בלשון ס״מ דכרי : [מב] ד״ה (שלחי אי כו׳) ל״ג בה אף אם לוקח לחודיה קאי ל״ק לאביי דתליל״ג לא מצי כלום דאמרי לוקח ל״ל קרא ולא מרבה דולאביי נימא עד יהגל הכל הוא מדכרי המקבן ועי׳ תוס׳ ד״ה שלחי כו׳ :

הגהות הב״ח

(א) נמ׳ שלחי התם דאמר קרא כי לא לרצון לרוי כו׳ : (ב) רש״י ד״ה תוס׳ : ה״ה ולוין תמורתו : (ג) ד״ה יש להן וכו׳ בהן מוס ותוספסין ל״ל ותיבה ופדה״ם נמחק :

[זבחים פח. וש״נ]

גליון הש״ס

גמ׳ ורבא לוין הכי נמי . ע׳ זבחים דף פא ע״ב תוס׳ : ״ה ולוין תמורתו : שם והכי הקדים בעלי מומין . ע׳ זבחים דף קיד ע״ב תוס׳ ד״ה כולהו :

[זבחים פח. וש״נ]

רבינו גרשום

אמינא כו׳ : חרמי כהנים . שיש חרמים לשום כהנים אין להם פדיון כלל אפילו דאי עבר אלמא דלא מהני : בהוייתיה יהא . שאין לי פדיון:ורבא אמר דלעולם לא מהני אמר לך דאי הוא לעמעמי בכור אתא: דתניא בבכור נאמר לא תפדה ונמכר הוא במעשר נאמר לא יגאל ואינו נמכר לא חי כו׳. דליף פלא יגאל דחרמים מה להלן מכירה עמו דכתיב [אך כל חרם וגו׳] לא יסכר ולא יגאל אף לא יגאל דמעשר נמי מכירה עמו אבל בכור נמכר : תצא זו . לחולין ותכנס זו התמורה להקדש : כל הקדשים פטולי המוקדשין נמכרין באיסלו משום רווחא דהקדש הוץ מן הבכור והמעשר שהרווח הוא לבעלים : ויש להן פדיון . אם קדם מומן את הקדשן : אלמא דלא מהני . אם עבר ופדה הבכור[שאני התם דכתיב קדש שור או בכור כשב או בכור עז לא תפדה הם דכתיב אך בכור שור או בכור עז לא תפדה קדש הם] : ורבא דאמר דלעולם לא מהני אמר לך . ההוא קדש הם לחכי הוא דאתא הם קריבין ואין תמורתן קריבה כדמפרש לקמן בהא מסכתא:שאם נתערב דמן בכל העולי׳ שקריבין לגבי מזבח שאין עולין לגבי מזבח דמעשר עולין הכי נמי דאמר לך שאני התם דכתיב אך בכור שור או בכור עז לא תפדה הם דכתיב אך בכור שור או בכור עז לא תפדה קדש הם] : ורבא דאמר דלעולם לא מהני אמר לך . ההוא קדש הם לחכי הוא דאתא הם קריבין ואין תמורתן קריבה כדמפרש לקמן בהא מסכתא:שאם נתערב דמן בכל העולי׳ שקריבין לגבי מזבח שאין עולין מבטלין זה את זה : **ורבא**. מהתם לא נפקא דלא מערב להו אלא [ג] מזון מזה בפני עצמו ומזה בפני עצמו וסבר לה כר׳ [ד] (יוחנן) [יונתן] דאמר בתמ׳ יומא בפרק הוציאו לו (דף מז:) אין מערבין דם פר ושעיר לקרבנות מזבח הפנימי אלא מזון זה בעצמו וזה בעצמו : [ה] **עברים עברים** . בבכור כתיב (שמות יג) והעברת כל פטר רחם ובמעשר כתיב (ויקרא כז) כל אשר יעבור : **לכדאמר ליה רב פפא לאביי** . [ו] דלמרינן מעשר דאמרן שהקדימו לוי לכהן בשבלים קודם שהופרשה תרומה גדולה מן העמרים ומאלא שהפסיד לוי לכהן הרי ממלה במעשר שהוא טולל דממעשר לא נטל כהן כלום אפי׳ פטור [ז] מתרומה גדולה שנאמר מעשר מן המעשר אמרתי לך ולא תרומה גדולה ותרומה מעשר מן המעשר ואמר ליה רב פפא לאביי אי הכי אפי׳ הקדימו לוי לכהן בכרי אחר שמרתן נמי ליפטר לוי וחמאי נקט בשבלים : **מכל*) מעשרותיכם** . [ח] לוים קאמר רחמנא (במדבר יח) [ט] את תרומת ה׳ *) תרומה גדולה : **כרי אידגן**. ואיקבע ליה לתרומה גדולה דכתיב ראשית דגנך : **כל מקום שיש קדושין** . כל מקום שהקדושין תופסין ויש עבירה באותן קדושין ומפרש התם דהייטו אלמה לכהן גדול : **אחר הפגום** . דהוי חלל אלמא מהני מלקתני יש קדושין דאי לא מהני לא תפסי קדושין : **שאני התם דכתיב לא יחלל** . דמשמע דאלא לאחריה אחת אחד לו ולזה ואביי [ג] **אי להכי הוא דאתא לימא לא יחל** . דמשמע דאלא לדרשא אחריתא אחת אחד לו ולזה ואחד לה שהיא עצמה מתחללת ועשיית זונה ותאוה בתרומה דבי נשא אם בת כהן היא ומשום דידה אילטריך קרא ולאו משום דאמרת אי עביד מהני דלהכי לא לריך קרא דלכל מילתא אמרינן אי עביד מהני : **לא תקריבו** . ואמרינן לקמן (דף ה:) דהתם לא תקריבו לה תקדישו הוא : **מה מעשר מעון** . [ט] **שאני התם** . דכתיב בההוא קרא כי לא לרצון : **וכשר** . אפי׳ להקריב קמ״ל : [ל״ל מתנותיכם]

*) [ל״ל תרומה ל״ל]

מיבעי ליה לדאמר ליה רב פפא לאביי אם כן אפילו הקדימו בכרי נמי . אותא קאי דאמרינן בן לוי שהקדים ונטל מעשר ראשון מן השבלים פטור הוא מתרומה גדולה פטור הוא מלהשלים לכהן מה שנחסר לו מחלק תרומה גדולה כולו לפי שדין היה שיטול הכהן קודם תרומה גדולה הייטו הרי ממאה ואח״כ יטול הלוי מעשרו

[ל״ל מתנותיכם]

[בכ״ק יב. ע״ש בכורות לא: לב. לקמן מ.]

למוכרו הס״ד ולתמ״כ ד״ל ולגאלו כו׳ ס״ל תגאל ע״ז דיוקא מקדושתה וכנכסת בתמורה במקומה ותגאל לחמוכה לחולין ותכוייהו לא קדשו קמ״ל קרא דתכוייהו קדישי הס״ד ל״ק

[לקמן כא.]

[ס״ל ל״ג הס״ל]

[זבחים פא.]

[הס]

[ס״ל ל״ג הס״ל]

[ל״ל מתנותיכם]

[ל״ל מתנותיכם]

[קדושין סו:]

[ל״ל דתפסי]

[ל״ל דתפסי]

[ל״ל מתנותיכם]

[ל״ל מתנותיכם]

[ל״ל מתנותיכם

הכל ממירין פרק ראשון תמורה ו

נדבה תעשה אותו. ואמרינן לקמן (דף ז) אלו קדשי בדק הבית יש) ואיכא למשמע אותו אתה מתפיס לבדק הבית ואי אתה מתפיס תמימין לבדק הבית: **בגלח תעשה.** כדדרשינן לקמן *ודבר ה' אל משה לאמר וגו' ביום ותיובתא דרבא. דאי לא מהני לא היה תפיסתו תפיסה והיה לא לאמור: **מיהיכרו בעלי מומין לגזבר.** דקדשי בדיעבד: **איהכרו כו'.** דהא בהאות קרא כתיב תורה אור ולגבר לא ילבה ואמרינן לקמן (שם) אלו קדשי מזבח וכתיב לא לילבה דמשמע כ) דאיי לא מרבו הא מקדש קדשי ואיתקום תמימין לבדק הבית לבעלי מומין לגזבר הא מחד קרא נפקי ליאסורא דלא מקדיש הלכך איתקום כמי לעניין מה שעשה עשוי: **כשעה הגזילה.** למר ועניים בטלמא אבל הכלים והבגדים קנה בשיעוי אלמא מהני: **אשר גזל כעין שגזל.** יחזיר: (ד) **ואכיי.** לסכי לא איתעביד אלא דעבדא דמהני אלא להך דרשא דהאי אשר גזל כתיב גבי שבועה שנשבע לשקר וכתיב (ויקרא ה) יוסיף חומש וקמ"ל דעל גזילו מוסיף חומש אם נשבע לשקר והולה: **ואינו מוסיף חומש על גזל אביו.** אפילו נשבע עליו לשקר: **מחזיר את הכר בגילה כו'.** (ה) ונבי מתכסיין בעל כרחו קתני לה בבבא מליעא בפ' המקבל (דף קיג.) אלמא מהני וקני למשכון יום הבייום מחריסה קני בלילה וכסות לילה קני כא) מנה ביום אלמא מהני: **שאני פסח דכתיב פסח** [ד] כב) **תשיבנו לו.** מריבויא דקרא נפקא לן דמחזיר כמה פעמים ולא משכחת לה אלא הכי דמחזיר כלי יום ביום וכלי לילה בלילה ומהכא נפקא דקני כג) ולאביי ריבויא דקרא לא משמע ליה והשב (ו) תשיבנו אינעבד דאי לא כתיב ביה הוה אמינא אינעבד ליהדר ליהדר: **ס"ג ג"א אמר לך רבא שאני הפס.** דכתיב עד בא השמש תשיבנו (ז) ודרשינן ליה בהמקבל הכי כל היום עד שיבא השמש תשיבנו אלמא בשעה תקחנו ממנו מכאן לכסות יום שיתנה ליחבל בלילה וכתיב קרא אחרינא השב תשיבנו כבוא השמש מכאן לכסות לילה שיתנה ליחבל ביום ומהכא נפקא לן דמחזיר ואביי אמר לך דלא לתמטעינן דמהני אלא מה לכסות יום שיחזירנו ביום וחד לכסות לילה שחייב להחזירו בלילה ונריכי והאי ונריכי לא איתפרש לן כד) ונרלה לי דהכי הוא דאי אשמטעינן לכסות יום כגון מחריסה משום דמיומיה הוא אבל כסות לילה אימא לא ואי כתיב כסות לילה משום דמלטער אבל כסות יום אימא לא: **מיריחו.** דאיתקבע למעבר ותרומה: **מעשר.** תחילה ותח"כ טרקן (לה) פלה: **מיובחא דאביי.** דאמר מהני דהא הכא לא מהני: **תעזוב תעזוב.** תרי זימני כתיב לעני ולגר תעזוב אותם מד בקרושים תהיו וחד בחמור אל הכהנים לאשמטינן כה) מקרא דתעזוב יתירא דאמ"ג דאיתמתי בידו לא קנייה: **חייב בפרע ובעוללות כו'.** ותא"ג דהפקר פטור מכל אלו הפקר כי האי חייב דנפקא לן מתעזוב יתירא דבכולהו כתיב תעזוב יתירא ונריכי הא הפקר אתא דתעזוב ולא לרבויי שיעוי דהא בעלמא נמי לא מהני: **והשתא דמשנינן כל הני שיעוי.** דאמר דמהני ואיכא דלא מהני ובכולהו מודו אביי ורבא במאי פליגי: אחבק

מסורת הש"ס

*) [לפי גרסינן לקלר ניתא עפי דהוה פסוק מוקדם ביוקרא יט]

כמעשה הגזילה. דשיעוי קנה אלמא מהני ותיובתא דרבא: **מחזיר** את הכר בגילה ואת המחריסה

ו

נר מצוה

מח א מיי' פ"ה מהל' עדכין והתרומים הל"ה עי' פ"מ:

מט ב מיי' פ"ב מהל' גזילה הל"ח עוש"ע חו"מ ס' שס סע' ה:

נ ג מיי' פ"ו מהל' גזילה הל"ג:

נא ד מיי' פ"ה מהל' מלוה הל"ה עוש"ע מ"מ ס' נ"ח סעי' מז:

נב ה מיי' פ"א מהל' מתנות עניים הל"ב:

נג ו מיי' פ"ה שם הל"ז:

נד ז מיי' פ"ד מהל' מלוה ולוה הל"ג עוש"ע יו"ד סי' קסח סעיף ה:

נלא בגרסא דבמסכת בכורות ובדרשין אותו וכן בעלי מומין כדמפרש בכורות ומתרצינן לה דלא יליה מיתקרי מומי תמימין לגבי ד"ל ובמ"ד כל"ל וכסמ"ד אמר לא יליה מיתקרי מומי תמימין לגבי ד"ל והא שיין לדיבור שלמר זה.

הגהות הב"ח (ה) גם' תמיד לן ולגאיי וכו' תמיד לן אמינא אינוסא דעבד עבד וכו' (כ) שם מכר כ"ג ושיין כרש"י מה מכר: (ג) שם כל כמו שיעוי אביי הל"ל ואות ד' ומקק: (ד) רש"י ד"ה ולגאיי לסכי: (ס) ד"ה מחיר דאי אבא לשמא ותיובתא דרבא דאי לא מהני (מהני) מעשיו מכל וכל דוקא לו לחזיר. תוס': (מ) השב תשיב לרבות אפילו משכנו באיסורא לדין השב תשיב כבוא השמש ולא להשיב לגברי. תוס': (ע) ותשיב ואביי (אות ל' נמחק) משיבא דאינו חייב לחזיר לגברי דהא אתני מעשיו